

➤ **Pielęgniarstwo europejskie**

Wydział	Wydział Opieki Zdrowotnej				
Kierunek studiów	Pielęgniarstwo				
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia				
Forma studiów	Studia stacjonarne/studia niestacjonarne				
Profil kształcenia	Praktyczny				
Jednostka organizacyjna prowadząca przedmiot	Katedra Pielęgniarstwa				
Moduł / Przedmiot	Współczesne wyzwania pielęgniarstwa				
Przedmiot wyodrębniony w module	Pielęgniarstwo europejskie				
Język kształcenia	polski				
Status modułu / przedmiotu	Obowiązkowy				
Cykl realizacji przedmiotu	Semestr studiów: III				
Kod przedmiotu					
Nauczyciel akademicki odpowiedzialny za przedmiot	Dr n. med. Anna Gawęda				
Wymiar zajęć					
Zajęcia zorganizowane określone planem studiów, w tym:	Ogółem	Forma zajęć			
		Wykłady	Seminaria	Ćwiczenia	Zajęcia praktyczne
	24	12	12	-	-
Semestr III	24	12	12	-	-
Bilans nakładu pracy studenta ogółem					
Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta		Wykłady – 12 godzin Seminaria – 12 godzin			
Praca własna studenta		27 godzin			
Łączny nakład pracy studenta		52 godzin			
Punkty ECTS ogółem					
RAZEM	w tym z tytułu:				
	zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta	pracy własnej studenta		nakładu pracy studenta związanego z zajęciami o charakterze praktycznym	
2	1	1		0,9	
Wymagania wstępne i /lub wprowadzające treści kształcenia					
Kształcenie w zakresie pielęgniarstwa europejskiego wymaga posiadania przez studenta wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nabytych na studiach pierwszego stopnia, a w szczególności określonych efektami kształcenia programu studiów w zakresie podstaw pielęgniarstwa i prawa.					

Cele i efekty kształcenia	
Powiązanie modułu/przedmiotu z kierunkowymi efektami kształcenia	<p>kierunkowe efekty kształcenia</p> <p>Po zaliczeniu przedmiotu student:</p> <p>➤ w zakresie wiedzy:</p> <p>A.W3. – omawia międzynarodowe klasyfikacje praktyki pielęgniarskiej;</p> <p>A.W4. – zna przepisy prawne dotyczące zawodu, systemów kształcenia i nabywania kwalifikacji zawodowych pielęgniarki w Polsce i Unii Europejskiej;</p> <p>A.W5. – charakteryzuje systemy opieki pielęgniarskiej w Unii Europejskiej i wyjaśnia zasady funkcjonowania pielęgniarstwa na świecie;</p> <p>A.W6. – różnicuje systemy kształcenia przed- i podyplomowego pielęgniarek w poszczególnych krajach Unii Europejskiej;</p> <p>A.W7. – zna rolę i obszary działania pielęgniarskich stowarzyszeń i organizacji międzynarodowych oraz krajowych, np. Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego (PTP), International Council of Nurses (ICN), European Federation of Nurses (EFN), Europejskiej Grupy Pielęgniarek Badaczy (WENR);</p> <p>A.W8. – omawia procedurę uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarek w Unii Europejskiej;</p> <p>A.W9. – zna rolę WHO i ICN w rozwoju pielęgniarstwa;</p> <p>A.W17. – różnicuje zakres obowiązków, odpowiedzialności i uprawnień zawodowych w zależności od zakresu kompetencji;</p> <p>A.W20. – definiuje pielęgniarstwo jako naukę o zdrowiu;</p> <p>A.W39. – zna tendencje zmian zachodzących w pielęgniarstwie;</p> <p>➤ w zakresie umiejętności:</p> <p>A.U2. – posługuje się klasyfikacją diagnoz pielęgniarskich;</p> <p>A.U3. – analizuje obszary działania pielęgniarstwa polskiego, europejskiego i światowego;</p> <p>A.U4. – stosuje w pracy zawodowej przepisy prawa europejskiego dotyczące pielęgniarstwa;</p> <p>A.U5. – korzysta z informacji oraz danych przekazywanych przez międzynarodowe organizacje i stowarzyszenia pielęgniarskie;</p> <p>A.U6. – określa, zgodnie ze strategią europejską, kierunek badań naukowych w pielęgniarstwie;</p> <p>A.U16. – stosuje evidence based nursing practise w praktyce zawodowej własnej lub kierowanego zespołu;</p> <p>➤ w zakresie kompetencji społecznych:</p> <p>B.K2. – krytycznie ocenia własne i cudze działania, przy zachowaniu szacunku dla różnic światopoglądowych i kulturowych;</p> <p>B.K4. – przestrzega praw autorskich i praw podmiotu badań;</p> <p>B.K6. – przestrzega zasad etyki zawodowej w relacji z pacjentem i zespołem terapeutycznym oraz w pracy badawczej;</p> <p>B.K7. – dba o wizerunek własnego zawodu.</p>
Cele kształcenia w ramach modułu / przedmiotu	<p>Celem przedmiotu jest:</p> <p>➤ nabycie i poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu pielęgniarstwa europejskiego umożliwiające:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnicowanie opieki pielęgniarskiej w odniesieniu do środowiska Unii Europejskiej; – rozumienie czynników cywilizacyjnych i społecznych kształtujących współczesne pielęgniarstwo oraz zmian zachodzących we współczesnym pielęgniarstwie; – świadczenie profesjonalnej praktyki na terenie Unii Europejskiej.
Szczegółowe modułowe / przedmiotowe	

efekty kształcenia		Efekty przedmiotowe	Odniesienie do efektów kierunkowych
		EK – 1 zna i omawia przepisy prawne dotyczące zawodu, systemów kształcenia, nabywania kwalifikacji oraz zakres działania pielęgniarstwa w Polsce i na świecie	A.W4, A.W8, A.W17, A.U3, A.U4, B.K7
		EK – 2 potrafi scharakteryzować systemy opieki pielęgniarstwa w różnych krajach oraz systemy kształcenia przed- i podyplomowego pielęgniarstwa	A.W5, A.W6, B.K2
		EK – 3 zna i rozumie zadania i rolę stowarzyszeń i organizacji pielęgniarstwa i działających na rzecz zdrowia, krajowych i zagranicznych	A.W7, A.W9, A.U5, B.K7
		EK – 4 charakteryzuje pielęgniarstwo jako naukę o zdrowiu, zna kierunek badań w pielęgniarstwie	A.W3, A.W20, A.W39, A.U2, A.U6, A.U16, B.K4, B.K6
Metody i narzędzia dydaktyczne kształcenia			
Wykłady		➤ Wykłady informacyjne/ problemowe wsparte prezentacją multimedialną, przeplatane interakcją ze studentami z wykorzystaniem metod aktywizujących, połączone z dyskusją kierowaną.	
Seminaria		➤ Tematyczne zajęcia warsztatowe połączone z indywidualnym lub grupowym opracowywaniem przy możliwości korzystania z literatury – projektów różnicowania kompetencji pielęgniarstwa i systemów kształcenia na terenie Unii Europejskiej. ➤ Tematyczne zajęcia warsztatowe połączone z prezentacją opracowanych w ramach pracy własnej indywidualnie lub grupowo multimedialnych lub ustnych prezentacji projektów różnicowania kompetencji pielęgniarstwa i systemów kształcenia na terenie Unii Europejskiej.	
Ćwiczenia			
Zajęcia praktyczne			
Treści programowe kształcenia			
Wymiar zajęć		Zakres treści programowych	
Forma	Liczba godzin		
Semestr		III	
Wykłady	12	W1. Polityka ochrony zdrowia w Europie. Rozwój pielęgniarstwa europejskiego. W2. Klasyfikacja praktyki pielęgniarstwa i jej wykorzystanie. W3. Akty prawne regulujące kształcenie, doskonalenie zawodowe oraz wykonywanie zawodu pielęgniarki w Polsce i innych krajach UE. Procedura uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarki w krajach Unii Europejskiej. W4. Opieka pielęgniarstwa w różnych krajach Unii Europejskiej oraz na innych kontynentach. W5. Systemy kształcenia zawodowego pielęgniarstwa w Polsce i wybranych	

		<p>krajach Unii Europejskiej z uwzględnieniem kształcenia przed i podyplomowego.</p> <p>W6. Międzynarodowe organizacje i stowarzyszenia pielęgniarskie, organizacje działające na terenie Polski. Rola i obszar działania organizacji pielęgniarskich.</p> <p>W7. WHO – historia powstania i działalność, udział WHO w rozwoju pielęgniarstwa.</p> <p>W8. ICN – historia powstania i działalność.</p> <p>W9. Badania naukowe w pielęgniarstwie – stan badań, obszary badań współczesnego pielęgniarstwa, Evidence Based Practice – EBP (etapy, zastosowanie EBP w pielęgniarstwie – EBN (Evidence Based Nursing)).</p>
Seminaria	12	<p>S1. Analiza regulacji prawnych dotyczących zawodu pielęgniarki w krajach Unii Europejskiej – kształcenie i wykonywanie zawodu, kształcenie podyplomowe, uznawanie kwalifikacji zawodowych.</p> <p>S2. Analiza zasobów pielęgniarstwa europejskiego – wskaźniki liczby pielęgniarek, kwalifikacji, formy zatrudnienia, struktury wieku, migracja, perspektywy.</p> <p>S3. Praktyka oparta na dowodach naukowych (EBP) – zasady, etapy, rodzaje badań. Pielęgniarstwo oparte na dowodach naukowych (EBN).</p> <p>S4. Konstruowanie standardów kwalifikacji zawodowych pielęgniarki na wybranym stanowisku pracy.</p> <p>S5. Pielęgniarka Zaawansowanej Praktyki (APN) – nowe podejście do rozwoju zawodowego w pielęgniarstwie.</p>
Ćwiczenia		
Zajęcia praktyczne		
Samokształcenie		
Sekwencja zajęć		<p>W1, S1 W2, W3, S2 W4 W8 W9, S3 S4, S5</p> <p><i>(Informacja na potrzeby harmonogramu zajęć)</i></p>
Ocenianie i zaliczanie		
Metody weryfikacji efektów kształcenia i kryteria oceny		<p>Ocena formująca (OF): Wykłady – student może otrzymać oceny np. za:</p> <ul style="list-style-type: none"> wypowiedzi w dyskusjach kierowanych potwierdzające przyswojenie i rozumienie tematyki zajęć wsparte własną pracą z literaturą <p>Seminaria – student może otrzymać oceny np. za:</p> <ul style="list-style-type: none"> prace, prezentacje, projekty przygotowane w ramach zajęć seminaryjnych oraz pracy własnej umiejętność formułowania samooceny pracy własnej lub innych

	<p>uczestników zajęć</p> <ul style="list-style-type: none"> • kolokwia cząstkowe sprawdzające stopień opanowania wiedzy <p>Nauczyciele akademicki prowadzący poszczególne formy zajęć zobowiązani są do wystawienia studentowi co najmniej jednej oceny formującej.</p> <p>Ocena podsumowująca (OP): Ocena podsumowująca jest oceną końcową potwierdzającą osiągnięcie przez studenta efektów kształcenia. Ocena podsumowująca jest średnią ważoną ze średniej ważonej ocen formujących oraz średniej ważonej ocen uzyskanych na zaliczeniu końcowym – egzaminie przeprowadzonym w formie pisemnej.</p>
Sposoby i kryteria weryfikacji i oceny uzyskania przez studentów założonych efektów kształcenia	<p>EK – 1 – egzamin pisemny w formie testu EK – 2 – egzamin pisemny w formie testu EK – 3 – egzamin pisemny w formie testu EK – 4 – egzamin pisemny w formie testu</p>
Zasady dopuszczenia do zaliczenia przedmiotu	<p>Student może zostać dopuszczony do zaliczenia końcowego przedmiotu w formie egzaminu jeżeli uzyskał:</p> <p>➤ średnią ważoną ocenę ocen formujących, co najmniej jako ocenę dostateczną (3)</p>
Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	<p>Forma: Egzamin</p> <p>Zaliczenie przedmiotu przeprowadzone zostanie w formie:</p> <p><u>pisemnej – testu zawierającego łącznie 30 pytań</u> związanych z każdym z efektów kształcenia, sformułowanych w sposób pozwalający na sprawdzenie wiedzy, poziomu zrozumienia, umiejętności analizy i syntezy.</p> <p>Przykłady pytań będą udostępnione studentom na pierwszych zajęciach przez nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za przedmiot.</p> <p>Warunkiem zaliczenia testu będzie udzielenie poprawnej odpowiedzi na minimum 60% pytań zawartych w teście. Ocena w skali wartościowej określonej regulaminem studiów odniesiona do każdego efektu kształcenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niedostateczny – ndst. (2) do 59% poprawnych odpowiedzi - dostateczny – dst (3) – od 60% do 67% poprawnych odpowiedzi - dostateczny plus – dst+ (3,5) – od 68% do 75% poprawnych odpowiedzi - dobry – db (4) – od 76% do 85% poprawnych odpowiedzi - dobry plus – db+ (4,5) – od 86% do 92% poprawnych odpowiedzi - bardzo dobry – bdb (5) – od 93% do 100% poprawnych odpowiedzi <p>Warunkiem zaliczenia testu będzie uzyskanie, co najmniej oceny dostatecznej (3) z pytań odniesionych do każdego z efektów kształcenia.</p> <p>Ocena końcowa testu jest średnią ważoną ocen z pytań odniesionych do każdego efektu kształcenia.</p>
Wykaz literatury obowiązującej do zaliczenia przedmiotu	
Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wrońska I., Krajewska - Kułak E. (red.): Wybrane zagadnienia z pielęgniarstwa europejskiego. Wyd. Czelej, Lublin 2007. 2. Dyrektywy Unii Europejskiej 3. Akty prawne (ustawy, rozporządzenia) międzynarodowe i krajowe dotyczące kształcenia i praktyki zawodowej.

	<p>4. Lenartowicz H., Kózka M.: Metodologia badań w pielęgniarstwie. PZWL, 2010.</p> <p>5. Karkowska D., Włodarczyk C.W.: Prawo medyczne dla pielęgniarek. Warszawa, Wolters Kluwer Polska- LEX 2013.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>1. Kwiatkowski S.M., Woźniak I. (red.): Krajowe standardy kwalifikacji zawodowych. Projektowanie i stosowanie. Projekt PHARE 2000 Cz. II – Krajowy System Szkolenia Zawodowego. Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2003.</p> <p>2. Kwiatkowski S.M., Woźniak I. (red.): Krajowe standardy kwalifikacji zawodowych. Kontekst europejski. Projekt PHARE 2000 Cz. II – Krajowy System Szkolenia Zawodowego. Ministerstwo Gospodarki i Pracy, Warszawa 2004.</p> <p>3. Publikacje w czasopismach naukowych wskazane przez prowadzącego zgodne z tematyką zajęć.</p>
Prawa autorskie	
Prawa autorskie	Wyższa Szkoła Nauk Stosowanych w Rudzie Śląskiej